

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiiu, 17 Octomvrie st. v.

Înțelepciune să fie, prefăcătură să fie, sau frică să fie, ceva însă trebuie să fie, deoarece vitejii nostri compatrioți maghiari, din Transilvania cu deosebire, au început a mai slobozi coarbele. Nu mai sînt puscii ascunse, nu mai prind dinamită, nu mai sînt noaptea deprinderi în arme, ba la urma urmelor află, că și amenințările în scris sînt nisce frivolități ale unor oameni, care nu-și știu da seamă de ceea-ce fac și căror le place a zugrăvi draci pe pereți, ca zugravii să-și petreacă, rîdînd de frica altora.

Quae mutatio rerum în restimp de vre-o câteva zile! „Kolosvári Közlöny“, „Magyar Polgár“, până și teribilul — „Ellenzék“, ce cuminte s'au putut face, prelîngă ceea-ce erau înainte cu vre-o opt zile!

Ne-am bucura să fie mintea, înțelepciunea, care îi conduce pe compatrioții nostri Maghiari la vederile lor cele mai nouă.

Ne vine însă lucru ciudat, când stăm să judecăm, că oameni, cari pot dispune de înțelepciune, să se schimbe dintr'odată, ca și cum ar fi comandați la așa ceva. Noi scim că oamenii cu minte sînt mai puțin schimbăcioși, pentru-că ei înainte de a face ceva, își trag seama, judecă: să facă sau să se lase? Aceasta chiar și în lucruri de importanță mai mică; cu atât mai virtos când e vorba de lucruri, cari privesc soarta staturilor și a popoarelor dintr'însele.

Mintea dar', sau înțelepciunea, nu putem crede să-i fi determinat pe compatrioții nostri, ca să schimbe așa dintr'o dată foaia.

Prefăcătorie să fie, n'am scî pentru-ce.

Prefăcătoria ar ave înțeles numai dacă Românii ar fi început a se turbura și ar fi început a lua o atitudine amenințătoare. Prefăcătoria în casul acesta ar ave să molcomească, să îmblîndească, ba chiar să-adoarmă pe cei neliniștiți.

Poporul român însă, prelîngă toate opintirile presei compatrioților nostri maghiari de a provoca undeva vre-un scandal, mai că nici notiță n'a luat despre acele opintiri. În conștiința virtuților sale, poporul român nu strigă „ajutor“ nici când vede primejdia apropiindu-se; ear' ca el să-și o zugrăvească, ca tot el să se sparie de ea — n'ar face-o pentru lumea aceasta.

Liniștea poporului nostru însă nu credem, că compatrioții nostri maghiari să o fie scăpat din vedere. Și dacă n'au scăpat-o din vedere, ar fi de tot răi calculatori, când s'ar folosi de un mijloc, de prefăcătorie, care n'ar fi pentru nimenea de nici un folos.

Ar mai rămâne dar' frica, care să fie motivul pocăinței repentine și care să-î îndemne pe compatrioții nostri maghiari a dice cu voce cât de accentuată, că negrul de mai nainte numai din nebagare de seamă a fost ținut de negru: e alb în toată forma, alb, mai alb, ca zăpada.

Dar' cum să ne explicăm fenomenul acesta? Unui popor cu tradițiuni vechi, cu

avere, după cum susțin foile compatrioților nostri maghiari, și apoi înainte de toate cu puterea de stat în mână, să-î fie frică de un alt popor, care s'a „furișat“ în țeară, e sărac și după toate acestea mai e și atât de redus în putere de puternicii țării, încât nici comunele lor nu le pot administra fără numai în numele naționalității maghiare.

Românul ca funcționar, fie și într'o comună rurală, vorbește cu țeranul român românesc, însă dacă e vorba, ca să se deie despre aceea, despre ce ei au vorbit, și vre-un document sau vre-un act public în scris, se dă într'o limbă, care nu e nici a funcționarului, nici a aceluia pentru care funcționarul funcționează. Și unul și altul trebuie să se lapede de sine și de naționalitatea lor, pentru-ca să satisfacă capriciului celor cu puterea în mână, deși acestia precum și aceia nu au dintr'aceasta nici un folos real.

Și cu toate aceste este vedit, că frica, și nu altceva, îi face pe compatrioții nostri să fie dintr'odată așa de cuminte, cum trebuiau să fie din capul locului.

Dar' va întreba cineva: bine, cu ce impun Românii frică compatrioților lor maghiari, dacă nu se scie că puscii ascunse sînt, dacă dinamită n'au decât pentru pescărit, dacă cu deprinderi în arme noaptea nu se ocupă?

Este liniștea sufletească a poporului român, care-î pune pe gânduri pe cei cu tradițiuni, cu avere și cu putere de stat. Este liniștea care îi șoptește Românului: „lasă-î să spună ei din gură, că la urma urmelor tot noi sîntem petritele preste care curge apa amenințărilor, a denunțurilor și a calumniilor“.

Liniștea aceasta inspiră frica. Căci compatrioții vor fi gândind: să nu se joace prea mult cu focul, pentru-că deși acum apare că e stins, suflînd mult în el s'ar pute aprinde, ear' flacăra lui ar lumina prea tare situațiunea și ar descoperi multe slăbiciuni, care astăzi stau ascunse.

Era foarte bine dacă cugetau compatrioții nostri din capul locului cum s'ar pără că cugetă astăzi. Ei nu descoperiau multe din slăbiciunile căte lumea le cunoaște astăzi la ei, și se susțineau pe sine într'o opinie mai bună înaintea lumii, din apropiere și din depărtare, decum sînt astăzi.

Luăm dar cu satisfacțiune notiță despre fenomenul acesta în diaristica maghiară transilvană, dar' am dori totodată ca aceasta nu cumva să recadă ear' în slăbiciunea de mai nainte.

Dacă însă soarta nu ne-ar cruța cu o nedorită recădere a compatrioților în slăbiciunea de mai nainte, noi ca patrioți buni și adevărați, ar trebui să mai scurțăm din îndelungă răbdarea noastră și să mergem la tron, la puterea unică statornică în monarhia noastră. Acestuia cerîndu-î spriginul și oferindu-î puterile noastre la regularea afacerilor patriei co-

mune tuturor naționalităților din monarhie, să-î spunem că nu mai putem suferi, ca numai unii să se bucure de toate binefacerile vieții publice în stat, ci toți compatrioții din această mare și largă monarhie, să avem în stat un adăpost sigur, în care toți să ne putem desvolta liber și cu puterile noastre neciungărite să putem, în toate împregiurările, concurge acolo, unde monarhia va ave lipsă de ele.

După experiențele ce monarhia le-a făcut de nouă-spredece ani încoaci, nu credem că vocea noastră nu ar fi ascultată, numai să fie destul de hotărîtă.

Comitatul Sibiiului a luat sînt acum câteva luni hotărîrea de a nu sprigini reuniunea de „cultură“ din Cluj, pe care o socotesce drept o organizare a luptei de rasă.

Guvernul a cassat această hotărîre, cum a cassat și pe cea luată în congregațiunea comitatului Bistrița-Năsăud.

Acum congregațiunea din Timișoara a votat o subvențiune de 500 fl., ear' cea din Careii-mari a impus chiar o anume contribuțiune în folosul aceleiași reuniuni: vom vedea, dacă același guvern va cassa și aceste hotărîri.

Dacă nu le va cassa, vom profita de ocaziune, pentru-ca să-î arătăm lumii, cum se exploatează naționalitățile din Ungaria, cum Maghiarii nu mai pot trăi din roadele muncii lor, ci ne impun contribuțiuni nelegiuite, ca să-și poată crea nouă aparate pentru jignirea noastră culturală.

O voce de preste Carpați.

Cetim în „Românul“:

Sîntem de părerea confrăților nostri dela „Tribuna“ din Sibiiu: situațiunea Românilor de preste munți devine din zi în zi mai nesuferită; răbdarea poporului, în fața nenumăratelor schinguiiri maghiare, e pusă la cea mai primejdioasă încercare; pentru cel care urmăresce și cu și purtarea Ungurilor și efectele ei asupra desvoltării pacifice a Românilor în țeara părinților lor, orizontul politic se pare cu drept cuvînt înourat și plin de negre prevestiri.

Ajutorul dat pe față de guvernul central acelei societăți de cultură maghiară, precum și modul cum Ungurii au creștut de cuviință să schimbe în folosul lor cestiunea irredentismului român, au făcut să între agitațiunea, inaugurată anul trecut la Cluj, într'o fasă care numai bine nu prevestește pentru statul coroanei sf. Stefan.

Această nouă fasă înăspresce cu deservire relațiunile dintre Români și Unguri. S'ar crede, avîndu-se în vedere starea Orientului din ziua de astăzi, redeșteptarea naționalităților, luptele începute pentru acest principiu în Croația și în Slavonia în contra dominațiunii și neașdărilor pretențiuni ale Ungurilor, s'ar crede, dicem, că acestia din urmă, adevă Ungurii, au pierdut pentru totdeauna și cea din urmă scînteie de simț politic și de prudență, lor mai mult decât ori-cui necesară.

Ne întrebăm cu grijă pentru viitorul crizei orientale: oare acum era timpul ca, pentru această societate de cultură, de toate celelalte naționalități urită și blăstemată, să se arunce nouă im-pozite asupra comunelor?

Oare cea mai mănoasă justiție permitea Ungurilor să ceară însuși Românului banii cu cari au să-î maghiarizeze?

Căci într'adevăr, adunările comitatelor din Sătmă, Hunedoara, Tîrnave, Solnoc-Dobăca, Careii-mari și altele, nu s'au sfiit a cere comunelor de toate naționalitățile să ajute maghiarizarea cu forțe, să deie banii pentru a li se lua tot lor lucrul cel mai sfînt, proprietatea cea neatinată ce-și-o păstrează ca lumina ochilor: limba și naționalitatea.

Cetind proclamațiunile acestor comitate și vîdînd neadevărurile cele mai sfruntate cuprinse într'însele, noi ne întrebăm dacă aceasta nu e orbirea premergătoare a cine scie cărei fase nouă și neașteptate?

Stă oare în gîndul vecinilor nostri să provoace pacifica natură a Românului de preste munți?

Țin Ungurii a înfățișa Europei, care a început a-î cunoaște pe Românii transilvăneni, ca pe nisce elemente turburătoare, menite a încurca și mai mult criza orientală? Și prin urmare, odată ce simpatia Apusului s'ar depărta dela năcăjiții noștri frați de preste munți, să aibă Ungurul voie să tracteze naționalitatea română fără nici o măsură, fără nici o rușine?

Nu înțelegem și nici nu ținem a înțelege unde bat și unde vor să ese guvernul central dela Pesta, subalternii sei din Transilvania și întreaga presă maghiară.

Nu voim decât a constata un singur lucru care din toate acestea reese mare, elocinte, de nimeni tăgăduit: Ungurii cu toți, guvern, presă și opinie publică, în practică, au început neașdă de când cu întîmplările dela Cluj de anul trecut, nu fac alta decât a se arunca pe ei înșiși în contra naționalităților nemaghiare din partea Austro-Ungariei care le-a cădut pe mână cu pactul dualistic.

Ei niusesc ca tot ce este și nu voiesce și nu va voi în veci vecilor a fi Maghiar, să dispară din țerile coroanei Stului Stefan. Pentru a face să se ajungă acest rezultat, nimic nu e prea tare în ochii lor.

Sîntem vecinii Ungurilor și prin urmare avem cel mai mare interes, ca țerile, ce li s'au dat în supunere, să ducă în liniște vieța lor. Avem dreptul a fi mîhniiți și îngrijeați când vedem zilnic cele ce se petrec din cauza politice în Transilvania, și ne întrebăm până când această oarbă furie în contra naționalităților nemaghiare, când știut este de secol, că ea nu folosește nimic nici Ungurilor, nici celor schingiuți.

Revistă politică.

Sibiiu, 17 Octomvrie st. v.

Din Petersburg se comunică, că impresiunea pe care a făcut-o discursul de tron al Monarchului nostru asupra dinastiei de acolo, e foarte variă. Numai „Petersburgskija Wjedomosti“ e mulțumită cu acela. Comparînd mesagiul cu declarațiile dlui Tisza, foaia numită ajunge la concluziunea, că vederile personale ale împăratului-rege asupra altor curente, au învins și o lucrare uniformă a celor trei împărați e asigurată. Aceasta ar fi o mare învingere morală a Rusiei oficiale și a Germaniei asupra politicei unei anumite părți a sferelor din Viena, și e fără îndoială, că principele Bismark a jucat un rol foarte important la această schimbare. În Viena se vor convinge acum — sfîrșește foaia rusă — că Berlinul are afară de Viena, și alte interese, care pot promova pacea europeană.

Desbaterea adresei din Reichsrat-ul austriac n'a rămas fără ecouri în diaris-

tica străină. Scenele furtunoase din camera deputaților austriaci au deșteptat atențiunea și a celor din Germania, cari au dovedit totdeauna un mare interes față cu luptele politice din Austria. Sub titlul „certele între naționalități și armata“ publică „National-Zeitung“ din Berlin un articol, din care extragem următorul pasagiu interesant:

„Ceva cu totul nou au adus la lumină și desbaterile asupra adresei. Comitele Taaffe, a cărui calitate caracteristică este un sânge rece fără seamă de mare, se infuriă la culme când deputatul Knotz îi făcî imputarea, că vrașba dintre naționalități a cuprins și armata, o afirmațiune pe care el o dovedi prin mai multe fapte. Dacă aceasta este adevărat, apoi ea însemnează condamnarea la moarte a actualei sisteme; pentru moment trebuie să ne arătăm mai rezervați, de vreme-ce comitele Taaffe a tăgăduit cele expuse de d. Knotz. Ceea-ce se poate spune însă acum, este că ar fi o adevărată minune dacă armata austriacă ar rămâne neatinsă de vrașba ce se vede necurmat între naționalități“.

Correspondentul din Viena al ziarului „Narodni Listy“ avusese o întrevorbire cu deputatul Dr. de Plener asupra evenimentelor din Peninsula-Balcanică. Cu acest privilegiu declarase Dr. Plener, că el de aceea n'a vorbit în cameră despre afacerile externe, ca să nu apară, ca și când el ar voi să discute aceste cestiuni în casa deputaților din cauză că în est-an nu 'i-s'a oferit ocaziune în delegațiuni și fiindcă stînga extremă ar fi pofit o deslușire completă. Mai departe dl Plener declarase, că din al seu punct de vedere ar fi voit, să se facă tot ce e posibil pentru Sârbia. Ce e drept, Maghiarii nu sînt de acord cu aceea, ca să se încuragieze Sârbia, el însă crede de altă parte, că scriile foilor, despre o încuragiere a Sârbiei din partea Austro-Ungariei, sînt exagerate. Asupra lui încă face impresiunea, ca și când politica externă nu s'ar conduce cu succes. Împreunarea principatelor Dunărene într'un regat român a dovedit, că state mai puternice în Peninsula-Balcanică sînt și față cu Rusia de o rezistență mai mare capabile; și cu unirea Bulgariei s'ar fi făcut aceeași experiență.

Împregiurările, între care se va întruni conferența din Constantinopol, încep a se clarifica încâtva. Unirea celor trei împărății stă mai presus de ori-ce îndoială, ear' Italia nu va face programului lor cea mare opoziție, cu toate că simpatizează încâtva cu Bulgarii.

După ziarul „Le Temps“, invitarea Poartei la conferență, e următoarea:

Constantinopol, 21 Octomvrie 1885. În fața serioșității situațiunii în Rumelia-de-Ost și a atitudinii grecesci din ce în ce mai rășboinice, și mai cu seamă în fața atitudinii Sârbiei, și din

cauză că toate străduințele lui întru evitarea vîrsării de sînge sînt zădărnice, guvernul imperial află de lipsă, a ruga puterile signatare ale tractatului dela Berlin, ca cu posibila grăbire să-și instrueze reprezentanții de prelungă sublima Poartă, ca să se întrunească la Constantinopol într'o conferență prelungă participarea guvernului otoman, spre a ajunge fără amănare la o aplanare a greutăților ivite în Rumelia-de-Ost. Conferența se va întruni în condițiunea, de a se ocupa singur numai de afacerile Rumeliei-de-Ost“.

Unul din capii radicalilor francezi, dl Lockroy, a avut o idee din cele mai nimerite. D-sa a propus ca, mai nainte de a se deschide camerele, să se adune toți deputații republicani într'o întrunire spre a discuta asupra unei programe comune, care să fie prezentată ministerului pentru a fi admisă. Dacă se va reuși în executarea acestei idei și dacă majoritatea republicană se va uni asupra unei programe comune, pe care o va admite și guvernul, atunci pentru viitoarea perioadă legislativă se va asigura nu numai dominațiunea republicanilor, dar' încă și stabilitatea ministerului. Nu este mai puțin adevărat însă că această unire este anevoiă de executat, mai ales că ministerul Brisson dorește a vedea înlăturate toate cestiunile ardețoare, precum este, de exemplu, cestiunea dării în judecată a cabinetului Ferry, aceea a desființării budgetului cultelor, cestiunea amnestiei generale, și altele multe care încă îi desbină pe republicani și care, spre a pute fi înlăturate, este nevoiă de o mare moderațiune și abnegațiune din partea tuturor republicanilor.

În același timp ziarul „Le Temps“ afirmă că ministerul aprobă ideea unei întruniri generale a tuturor deputaților republicani spre a prelucra o programă comună și a se desființa astfel grupurile parlamentare. Ca răspuns la această dorință, ziarul radical „La Justice“ expune următoarele puncte ca bazele unei programe comune:

1. Renunțarea pentru moment la toate aventurile din afară.
2. O politică de economii și de reforme financiare, și
3. O politică de progres, de dreptate și de libertate mai ales.

Organul dlui Clemenceau resumă programa sa prin următoarele cuvinte:

Nici un rășboiu, nici un deficit și nici un concordat. Este sigur, că cele două dintăiu puncte nu vor întimpina nici cea mai mică opozițiune. Vom vedea însă, dacă viitoarea cameră voiesce de fapt o programă comună, căci atunci majoritatea ei va trebui să se declare pentru desființarea concordatului.

O, domnule marchis! Dacă m'aș fi „săturat“ numai, n'aș părăsi otelul dlui marchis. Sînt, Măria Ta, cu mult mai mult decât sătul. Am făcut tot, ce 'mi-a stat în putere. Eu simț, că o să fiu bolnav“.

„Asta 'mi-e tare neplăcut, Battiste. Eu am fost îndestulat cu D-ta. Aș dori să pot afla pe cineva, care te-ar înlocui“.

„Am o rudenie la țeară, care ar fi tocmai bun pentru domnul marchis“.

„Așa? . . . Și oare voire-ar el se vină la noi?“

„E surd, dle marchis!“

„Fericitul de el!“

Într'o zi marchisa își soțului ei:

„Luni seara voi cânta în salonul doamnei marelă fantasia mea asupra regelui Henric al VIII. Conțez la Tine“.

„Puiule, eu . . . noi avem Luni în club o sedință . . . ducele de Beauvallet ar lua-o în nume de rău dacă eu aș absentă . . .“

„Bine, mă voi duce deci singură. Eu cânt la jumătate pe 12. Tu trebuie să-ți promiți, că după concert mă vei aduce acasă“.

„După concert! . . . Cu plăcere, scumpa mea!“

* * *

Luni, noaptea la 10 oare. Marchisa în toaletă mare. Pe soțul 'la deus la club și ea a mers în cupeul seu la doamna marelă.

Sedința clubului sta într'aceea, că se arangiașe un joc. Marchisul jucă, marchisul perdă. El perdă chiar o sumă atât de însemnată, încât regretă, că cu toate aceste n'a asistat

Evenimentele din Peninsula-Balcanică.

Sciri mai noue:

Niș, 27 Octomvrie n. Astăzi s'a trimis la Belgrad răspunsul guvernului sârbesc la nota colectivă a marilor puteri. Convocarea conferenței la Constantinopol n'a făcut aci bună impresiune, deoarece se spera, că conferența se va întruni la Viena. Dealtmîntrele aci nu se așteaptă rezultate practice din partea conferenței.

Belgrad, 27 Octomvrie n. Răspunsul Sârbiei la nota colectivă a puterilor, declară, că Sârbia stă pe baza tractatului din Berlin și că voiesce să susțină pacea dacă se va restabili în Rumelia-de-Ost starea de lucruri de mai nainte.

Berlin, 27 Octomvrie n. Conform unei sciri a ziarului „Berliner Tagblatt“, ministrul turcesc de externe ar fi declarat agenților diplomați bulgari din Constantinopol, că Poarta va considera o eventuală intrare a Sârbilor în Bulgaria ca o violare a teritorului turcesc și astfel va lucra.

Oficioul „Journal de St Petersburg“ scrie următoarele:

Scrisoarea principelui Alexandru al Bulgariei către regele Milan al Sârbiei în care îi vorbește acestuia despre unirea celor două Bulgarii, ca cum n'ar exista nici declararea ambasadurilor nici propria lui vasalitate, nu sînt de natură a întări speranța că principele va reveni la situațiunea legală a *statului quo ante*.

Citatul ziar regretă că Grecia și Sârbia își urmează înarmările și arată trebuința ce există pentru Rusia, mai mult ca pentru ori-care altă putere, de a preîntîmpina luptele fratricide.

Răspundînd apoi la acușiunile unor ziare, că politica urmată de Rusia ar pute să o facă a perde simpatiile poporului bulgar, „Journal de St. Petersburg“ întreabă:

Ce poate să facă Rusia? Trebuie ea oare să recunoască pretențiunile Bulgarilor cu pericolul unui resbel european, cu pericolul unor lupte între Bulgari și Sârbi, și între Bulgari și Greci? Trebuie oare să impună cu forța armelor Grecilor și Sârbilor unirea Bulgariei, fiindcă era prevădută în tratatul dela San-Stefano? Trebuie oare să cerem dela Europa să ne ajute sau cel puțin să ne lase o deplină libertate de acțiune spre a executa această unire? Trebuie oare dacă Europa va refusa aceasta, să lăsăm a se ajunge la un resbel, fiindcă 'i-a plăcut principelui Alexandru să-și aleagă rău timpul?

Destinele popoarelor se vor deplini mai curînd sau mai târziu; dar' viitorul aparține celor mai înțelepți, și de sigur că n'a fost înțelept de a ațîta cestiunea bulgară mai nainte de a-și asigura oare-care sprigin s'au consimțîmint, sau cel puțin măcar oare-care indulgență.

Întreaga mișcare a fost nesocotită, ba încă un act blamabil din cauza urmărilor ce are. Nu autorilor ei se va datori dacă Europa, și mai ales Orientul, va scăpa de acele urmări. Puterile sînt de acord în aceea de a recunoaște că reînțoarcerea la *statul quo ante* este singurul mijloc pentru restabilirea liniștei în Peninsula-Balcanică. Sarcina nu va fi ușoară, căci 'i-se pun înainte multe pedeci; totuși înțelegerea dintre puteri permite a se spera într'o soluțiune satisfăcătoare.

Din Paris 'i-se scrie „Românului“. Mai toți studenții greci, sârbi și bulgari au părăsit capitala Francei, pentru a se prezenta la corpurile din cari fac parte, după invitațiunile ce au primit dela consulii respectivi, făcîndu-le cunoscut și dispozițiunile ce au luat guvernele lor pentru completarea cadrelor armatei.

Poporațiunea musulmană din Rusciuc a exprimat dorința de a da voluntari în cas dacă dacă s'ar începe resbel cu Sârbia. Se formează o bandă de voluntari călări, cari în curînd vor pleca spre Vidin. Voluntarii sosiți aci din Șumla, Silistria și Turtucaia, pleacă aji pentru fruntaria Sârbiei. Este așteptat un mare transport de haine de iarnă, cari au fost comandate în Rusia. Se vorbește că vor sosi dimpreună cu aceste haine și mulți voluntari ruși.

„Dayly Chronicle“ publică o telegramă a corespondentului seu din Viena, care dă seamă de întrevederea sa cu un om de stat sârb.

„Sârbia nu poate să mai aștepte spre a începe ostilitățile, — 'i a spus acestia, — fiecare zi de întârziere îi impune pagube și sacrificii. O înțelegere cu Bulgaria ar fi imposibilă, și, până acum nu s'a făcut o înțelegere cu Grecia, care nu va declara rășboi Turciei decât în cazul când va fi făcută și de altă putere. Un rășboiu între Sârbia și Bulgaria este probabil și, deși Sârbia s'ar mulțumi cu cestiunea Vidinului și a părții celei mai occidentale a Bulgariei, pretenșiunile sale s'ar mări cu evenimentele. Conferența europeană, propusă de Austria, nu va isbuti, pururile neputînd să se înțeleagă asupra punctului celui mai însemnat“.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

Deva, 28 Octomvrie n.

Ivirea la lumină a preținsei „proclamațiuni irredente“ servă astăzi drept pretext dlui Tisza, ca într'un mod de tot arbitrar, să ne conturbe chiar și liniștea casnică.

Toate organele, de cari dispune, le-a pus în acțiune; toate îi dau mîna de ajutor la vînatorească „după irredentisti“: gendarmeria, organele

Foița „Tribunei.“

Aventura unui dușman al muzicii.

Basn Parisian,
de Quatreilles.

Marchisul Amintor de Longuerue e de un timp încoaci cel mai nefericit dintre toți marchisii vii și morți ai Francei. Marchisul Amintor locuiește în Rue de Lesseps nr. 37. Nu mă joc în mod ușuratic cu adresa eroului meu, bine m'am socotit până-ce am pus pe hîrtie: Rue de Lesseps nr. 37.

Eroul meu are o eroină, o eroină legitimă: de 24 de ani, frumoasă, precum o puteți numai dori, și musicală precum poate n'ați dori-o bucuros, pentru-că din dori de și până tîrziu seara tot la piano șede. Ea se leagă de acest instrument cu atîta îndărmare și cu o pasiune atît de turbată, încât nici un servitor nu mai vrea să rămână la casă.

În viața marchisului sînt momente, când nefericitul om săturat cu „Schumann“, îmbetăt cu „Mendelssohn“ și imprimat cu „Saint-Saens“, își invidiază lacaii, pe care nu-î leagă nici o legătură mai gingașe de acel dulap diavolesc.

„Mă rog frumos, domnule, a mă demisiona“.

„Dta, Battiste, îmi părăsești casa?“

„Da, domnule marchis, e singur numai pentru . . .“

„ . . . Piano? O sciu. Dta deci te-ai săturat de el?“

la fantasia asupra regelui Henric al VIII. De oare-ce marchisul bîu în decursul jocului prea mult vin, luînd drumul spre otelul marelă, își adusesse aminte numai foarte rău, că unde zace otelul. Încercînd a se orienta după umbra lămpelor de gaz, îi sună la ureche deodată un sgomot sîlbatic. Orologiul din turn bătă 11 oare și 30 minute. A! fără îndoială, aceea a fost groasnică fantasie asupra încoronatului uci-gaș de femei, pe care o cânta tocmai soția lui. Tonurile false excludeau ori-ce îndoială.

„Ana Boleyn, Catarina Hovard, sînteți voi acum rășbunate? Acum vine rîndul pe Tine, Tu ai să fi executat, crâncen rege al Englezilor! . . .“ mărăia marchisul și stătă înaintea palatului.

Sgomotul trăsurilor, ce treceau pe stradă, asurdisse muzica pe un timp mai scurt. Marchisul își uită partea cea artistică a soției sale și se gîndi la celelalte calități frumoase ale ei. Ce frumoasă era ea! Ce față dragălașă, ce brațe pline, și ce mai piciorul mititel avea!

„Ferească-mă Dumnezeu“, gîndi marchisul, „dacă 'mi s'ar întempla o nenorocire, nenorocirea atîtor bărbați, aș merita-o pe deplin. Eu sînt nedrept față cu sermana femeie. Pasiunea ei pentru note e atît de inocentă. Și apoi nu mă iubesc? Nu mă dumnezeiesce cu o constanță aproape agitatoare? Bucățica aceea de musică! . . . Dumnezeu! nu merită nici vorbă . . .“

Trăsurile s'au dus pe aci încolo și mieunăturile pianului maltratate ear' sunau la urechile soțului pocăit. Note cu *cruci* și cu *b-uri* se rășturnau într'o fugă sîlbatică prelungă urechile lui.

Lanțuri întregi de „triller“-uri se svîrcoleau printre tonurile vîetătoare. Henric al VIII avusese un greu pătrar de oară.

„Pentru Dumnezeu!“ — strigă marchisul — „nu s'a îndestulit omul cu aceea că a descoperit dinamita, arsenicul și sufragiul universal? Fost-a neîncungiat de lipsă, să mai creeze și pianul? . . . Nefericita, ce groaznic cântă! Și cu toate aceste vor aproba-o, vor aplauda-o. — Însă . . . M'am hotărît! Dealtmîntrelea e o timiditate, eu însă totuși voi aștepta-o pe marchisa aici, nu mă duc pentru toată lumea în otelul marelă, și dacă ar trebui să aștept aici până la două oare dimineața! Vom merge împreună acasă. Cu asta sînt dator sermane marchise!“

Această rîvnă frumoasă era însă în pericol de a se stînge. Începuse a căde o ploaie măruntă și răcoroasă. Marchisul aștepta deja de o jumătate de oră. Ploaia nu înceta.

Marchisul vădă deodată un cupeu mic și frumuseț, care eșise din grajdurile și remisele aparținătoare otelului. Trăsura cea netedă a fost cea din urmă, care 'și-a ocupat locul în rîndul trăsurilor ce ce postaseră dinaintea otelului.

„E imposibil ca ploaia aceasta să țină mult“, — ândia marchisul, — „se vede, că proprietăreasa acestui cupeu a venit mai pe urmă, ea va fi și cea din urmă, care va părăsi otelul. Prin urmare eu voi aștepta în trăsura ei, până se va face vremea mai suportabilă și se va termina soareana!“

Scutindu-se de ploaie toți visitii în localitățile dimpregiur și nefind nimenea îndemănă,

de administrație, organele justiției, — dar, mai presus de toate, presa șovinistă jidano-maghiară. Cea din urmă, așa se vede, mai are și acea destinație sublimă, ca faptele preinșilor irredentisti, cari vor ajunge, din nenorocire, în mâinile procurorului, deși acele de regulă sunt probate numai din partea denunțatorilor falși, se le vestească lumii, fresce în modul cum le convine mai bine, — îmbrăcate în hainele minciunilor.

Astfel, într'adevăr m'am scârbit, când am cetit în o foiță, care apare în Cluj, minciunile grosolane despre cazul notarului din Bacă: Dionisiu Popoviciu, pe care l-a timbrat numitul diar, fără să mai aștepte rezultatul investigației, de „vindețor de patriă“, „conspirator contra statului“, „agitator“, etc., și a asigurat publicul cetitor, că acest „om periculos“ este deja în temnița tribunalului din Oșorheiu.

'Mi-am propus, în fața acestor incriminări false, a-mi câștiga oareș-cari date autentice despre cazul sus atins, și acum fiind în posesiunea aceluia, cu permisiunea onor. redacției, voiesc a consulta faptul: La 4 Septembrie făcându-se în Zlatna, la un anumit Nicolae Dărămuș, perchișiune domiciliară, s'a aflat în notițele aceluia o poezie intitulată „Sus române“. Întrebat fiind acela, că cine este autorul poeziei, verosimil a răspuns, că pe autor nu-l cunoaște, dar' aceea a căpătat-o dela dl Popoviciu.

Aceasta a fost baza, în urma căreia s'a ordonat perchișiune domiciliară și la dl Popoviciu, recercându-se telegrafice vice-comitele Baresay spre a duce în deplinire investigațiunea.

Vice-comitele, însoțit de 3 gendarmi, și locotenentul aceluia, Rákoczy, a eșit la fața locului, în casa dlui Popoviciu, și înainte de toate, în numele legii l'a declarat de: deținut. S'a început apoi perchișiunea, și între actele lui aflându-se 3 epistole, după părerea vice-comitelui suspicioase, acele numai decât s'au confiscat, și alăturat la actele de investigație. După aceste i-s'a pus întrebarea, dacă cunoaște pe „Dăr Ámosz“ din Zlatna? la care a răspuns că pe nimene cu numele Dăr Ámosz nu cunoaște. Acest răspuns s'a luat la protocol. La locul acesta voiesc a observa, că vice-comitele negreșit pentru aceea s'a grăbit a constata la protocol aceea fașione a d-lui P. că nu cunoaște pe Dăr Ámosz, pentru-că era oareș-cum în contradicție cu fașionea lui Dărămuș din Zlatna, care a afirmat, că dela P. a primit poezia „Sus române“, însă dl Popoviciu convingându-se din întrebările puse mai târziu, că poate este rătăcire în privința numelui Dărămuș, a cerut rectificarea protocolului în acel sens, că dînsul pe Nicolae Dărămuș îl cunoaște, — nu însă pe „Dăr Ámosz“. La întrebarea mai departe, pusă de vice-comitele, că dînsul este autorul poeziei „Sus române?“ a răspuns că: nu, — căci aceea este o poezie ce a apărut în „Amor și patriă“.

marchisul nu mai trăgăna nici un moment, ci deschise ușa cupeului și ocupă loc în trăsură.

* * *

Precum spusei, era un cupeu neted și drăgălaș, brodat cu atlas vînet, din care străbătea un miros de eleganță și de tinerețe. Marchisul se infundă într'un colț, se învîlă în nisce țoale fine, pe care le aflase acolo, și adormi. Câtă vreme a rămas el astfel în cupeu? — nu pot spune. Când se trezise, cupeul se afla deja sub portal. Ușa se deschisese. O damă tină se apropiă de cupeu. Observând aceasta, că în trăsură se afla cineva, sbieră, își trase bunda de pe umeri și o aruncă preste oaspele neașteptat.

„Ce neprecauție!“ — dîse un tîner, care petrecuse dama. De bună seamă te vei răci... într'un vînt atât de friguros!“

„Eu mă înădușesc de căldură! — îi răspunse ea, suindu-se grabnic în trăsură și isbind ușa după sine.

„Dacă ai voi, înainte de a merge acasă, se cercetezi încă pe mama, atunci te însoțesc, sorioară!“

„Eu merg direct acasă. Sînt foarte obosită. Adio!“

Trăsura fugea în galop.

Marchisul nu se mișcă. Dama încă nu vorbește nimic vre-o câteva secunde. Încărnind trăsura într'o stradă laterală întunecoasă, începuse ea a vorbi.

„Ce neprecauție, Gaston!“ Un fir de păr, și totul avea să fie tradat!“

Marchisul voi să răspundă, însă o mână micuță i-se puse pe gură.

După terminarea interogatorului, notarul fuse prin vice-comitele suspendat, și pus sub paza gerdarmilor!

În ziua următoare, la însărcinarea vice-comitelui a eșit în comună pretorul cu scriitorul seu, și în prezența gendarmilor, puși de păzitori preste „delicuent“, a continuat investigațiunea.

Provocat fiind notarul înainte de toate a se rectifica, că nu dînsul este autorul poeziei „Sus române“, — acela s'a obligat a procura colecțiunea de poezii „Amor și patriă“, și încă înainte comisiunii a făcut comanda la o librărie. La librăria respectivă nefiind în deposit o atare carte, mai târziu a procurat-o dela un amic al seu. După aceste au urmat întrebările referitoare la epistolele confiscate și anume: 1. Ce 10 Tribuni a cerut să-i trimiți V. A. din Banpatak? 2. Ce pricepi d-ta sub aceste: „dela munți nu te-a cercetat nimenea?“ 3. Ce înțelegi d-ta sub aceste: „până în 1 Octombrie nu pot veni căci dl Dr. e la deprindere de arme?“

La întrebarea primă a răspuns, că V. A. este un vîr al seu, și a cerut dela dînsul să i-se trimită 10 numeri din diarul „Tribuna“, căci îi este lung timpul și ar dori să aibă ceva de cetit; la a doua: că părinții îi locuiesc la Zlatna, sau precum se uitează a se dice pe acolo, la munți, și a întrebat vîrul seu, că aceia nu l-au cercetat? în fine la a treia întrebare a răspuns, că pe scriitorul avocatului Dr. I. M. l'a angajat la sine de scriitor, și acesta s'a scusat prin epistola aceea, că nu poate să ocupe postul până în 1 Octombrie, deoarece-ce principalul seu, fiind ofițer de rezervă la honveți, este chemat la deprindere de arme.

Cu aceste s'a terminat cercetarea, ear' rezultatul investigației e ca de regulă în astfel de cazuri, nul.

Cu toate aceste dl Popoviciu pînă în ziua de astăzi e suspendat din postul seu.

Peneș.

Cronică.

Mare foc în Oravița. Cetim în „Luminătorul“: „La încheierea acestui număr ni se trimite din Oravița o înfrîntătoare veste, care nesimțit va stîrni compătimirea publică față de confrății noștri din numitul oraș. Eată cuprinsul ei: Oravița, 14/26 Octombrie 1885. On. d-le redactor! Cu mîna tremurîndă și cu ochii în lacrimi vin a vă comunica, cumcă orașul nostru în noaptea trecută a fost greu cercat. Pe la 11 oare a isbucnit un foc teribil, care ajutat și de un vînt mare, o considerabilă parte din oraș a prefăcut-o în cenușă. Multe deced de familii au rămas sub cerul liber, bachiard de tot goli; durerea și lipselen nu se pot descrie. Casa parochială gr-or. română încă e nimicită. Dar' închei căci mîna îmi tremură și ochii îmi înnoată în lacrimi. Raport special mai târziu. Bine ați face să deschideți colecția în coloanele mult prețuitului diar „Luminătorul“

„Nici o vorbă! Seiu eu, ce fel de nebunii vrei să-mi spuni eară! Eu nu voiesc, nu-mi e permis să le ascult. Sînt firmă în hotărîrea mea. 'Mi-se rumpe inima, însă n'am ce face. Nu e permis, să ne mai revedem. Înainte de toate ia-ți înderēt inelul. N'am dreptul, să-l primesc dela Tine!“

Marchisul simți, că i-se băgase un inel în deget.

„Mai îmbrățișează-mă încă odată, scumpul meu Gaston! Această grație ai meritat-o prin discrețiunea Ta și prin stima Ta față cu mine!“

Marchisul o îmbrățișă. Nici nu i-a tignit rēu. „Și acum trebuie să ne despărțim. Sari grabnic din trăsură!“

Dama se aplecase în dreapta trăsorei atrăgînd asupra sa atențiunea visitului; marchisul deschise ușa, sări din cupeu și dispărū în întunec. Trăsura a pornit; antăiu mergea în dreapta, după aceea în stînga, și apoi ear' în dreapta — și apoi dispărū. . . .

Băteau tocmai două oare, când întră în hotelul seu marchisul îmbătut de cele petrecute. Marchisa încă sosise chiar atunci. Marchisul întru atîta era de confundat în cugete, încât trecu prelungă ea fără ca să o observeze.

„Dumnezeule!“ exclamă marchisa. „Tu dormi! Curēnd, amice, freacă-ți ochii cei somnoroși și dă-mi brațul. La doamna maresală s'a improvisat un cotillon!“

Când îi oferī brațul, ea zări inelul, pe care el l'a fost uitat cu totul. Era un exemplar frumos și de un preț foarte mare.

pentru alinarea celor nefericiți. P. S. Focul nici acum la 3 oare, nu e cu deservire stîns. Durează de 16 oare. Al d-voastre cu profund respect I. E. Teran“.

*

Necrolog. Elia Măcellariu, consilier gub. în pens. ca soț, Corneliu Tobias, proto-notar comitatens, ca frate, Eufemia Tobias și Constanța Balint născută Tobias și Elena Adamovici, ca surori, George Măcellariu, Ioan Măcellariu și Dr. Adalbert Balint, ca cumnați, în numele lor și al numeroșilor consăngeni, cu inima frîntă de durere aduc la cunoștința tuturor amicilor și cunoscuților, că neuitata lor consoartă, respective soră și cumnată Ludita Măcellariu născ. Tobias, după un morb greu de abia 8 oare, lovită de apoplexie cerebrală, ieri la 7 oare p. m. în etate de 48 de ani și provădută cu cele sfinte a încetat din viață.

Osămintele defunctei se vor înmormînta dela locuința avută, strada Schewis Nr. 19, Joi în 17/29 Octombrie la 3 oare d. a. în cimiteriul gr-or. român din suburbiul Iosefin.

Fie-ți țerina ușoară și memoria binecuvîntată!

*

Administrațiunea comitatensă din Ungaria. Un corresponsent din Budapesta al diarului „Vaterland“ din Viena, îi scrie acestui diar:

„Despre miserabila administrațiune comitatensă se pot scrie foliante. În timpul mai nou însă malversațiunile cu banii publici iau dimensiuni, cari ofer o perspectivă înspăimîntătoare în abisul corupțiunii morale. În comitatul Neutra crima se face ziua mare fără rușine și fără a fi ajunsă de pedeapsă. În contra vice-comitelui de acolo, ca șef al administrațiunii, se ridică acușele cele mai grave; comitetul permanent comitatens cere investigațiune judecătorească în contra inculpatului; tribunalul declară acușă ca „fără temei“ și comitele suprem înduplecă comitatul a-i vota acusatului încredere. Și acum reesă că tribunalul a respins acușă penală numai din cauză că ea e — „obsoletă“. În comitatul Hont și-au permis, precum e cunoscut, cu ocaziunea alegerilor dietale, din oficiu tot felul de maltracări și volnicii în contra alegătorilor opoziției. Tribunalul a respins procedura judecătorească în contra acusatului solgăbirău, din cauză că procurorul de stat nu a intentat acușă. Acum tabla reg. ca a doua instanță a decis în favorul reînceperii din nou a procedurii penale. În comitatul Zemplin, comitele suprem a trebuit să-i facă comitetului comitatens comunicarea, că se manipulează necorect cu banii publici, că nu mai puțin decît în contra alor trei solgăbirae s'a făcut arătare pentru dilapidare de bani publici, ș. a. m. Lista s'ar pute prelungi ușor. Trebuie să ne mirăm, cum se sufer cu anii astfel de stări . . .“

*

Avansări militare. Au fost înaintați la rangul de căpitan cl. II, locotenenții: Georgiu Popoviciu, la reg. inf. nr. 77; Teodor Stanislav la reg. inf. nr. 37 și Mateia Bărsan la reg. inf. nr. 52.

*

Industria ardelenescă. Colecțiunea de ulcioare ardelenesci dorită de Alteța Sa princessa Stefania, e adunată. Colecțiunea se compune din 63 ulcioare.

*

„Ce piatră grandioasă! De sigur o surprindere pentru mine! Asta întru adevăr e frumos dela Tine, bărbătelule!“

Perplexitatea marchisului nu era de loc mai mică, decît entuziasmul marchisei.

„Da am fost . . . întru adevăr . . . e . . . o surprindere pentru Tine. 'Ți-oiu povestii eu mîne. . .“

De trei zile femeia e o amabilitate personificată. Nici n'a mai deschis coperișul pianului. Ea aștepta inelul, la care un aurar lucra cu iuțeala cea mai mare. Într'aceste marchisul cauta pe necunoscuta sa. Înzadar. Marchisul are muștrări de conștiință, și dice: „Eu sînt un fur“. Ce va cugeta despre mine necunoscuta. Ce va fi dîs Gastonul ei Gastonul cel veritabil! Ce giuvarer a aruncat dela sine nefericita de ea! Și el, nefericitul, ce sărutare a pierdut! O simt încă, cum arde pe buzele mele! Și, durere, e exclusă toată posibilitatea, de a repara, ce am greșit! Stai . . . un cuget mîntuitor Voiu trimite diarelor un anunț:

„S'a pierdut!“

Luni în 8 a l. c. s'a pierdut într'un cupeu brodat cu atlas roșu un inel în preț de 8000 franci. Un premiu strălucit pe seama aceluia, care va reclama inelul!“

— pp. —

Res romanicae. Sub acest titlu „Kolozsvári Közlöny“ serie: „Vorbind despre vîetmarea din Rodna a steagului, „Tribuna“ reproduce faptul, că Constantin Pop, absolut de filosofie, rupînd steagul maghiar l'a numit obeală și a lăsat să se pună pe cusculia comediantului steagul român. — Reproducînd părerea noastră, că dl Pop nu va fi avut ambițiunea de a vedea steagul românesc în formă de obială pe toate comediile, diarul clujan termină: „Dacă „Tribuna“ nu va tăgădui, în modul ei obicînit, ceea-ce a dîs printre șire cu aceste cuvinte, atunci a dîs acum cea mai mare calumnia în contra noastră. Astfel de limbajii însă nu aparține în cadrul răspunsurilor, ci înaintea procurorului de stat!“

La alt loc diarul clujan se superă pentru împregiurarea că diarele române nu-i mai reproduc „voile simpatice“, așa numitele aprecieri, ca produse ale spiritului unguresc. În interesul bunei chibzuiri a poporului român n'o facem aceasta, mai ales că avem respect prea mare de bunul simț al publicul nostru.

*

Camera advocația din Sibiu publică numirea dlui avocat Ludovic Klein de curatur al cancelariei reposatului avocat Victor Sill.

*

Mersul trenurilor de persoane pe linia Arad-Alba-Iulia-Teiuș se va schimba earăși cu 1 Noemvrie.

*

Statistica naționalităților. „Kronstädter Ztg.“ serie: „Ellenzék“ comunică după indicațiunile unui statistic din Arad următoarele date: În comitatul Aradului se vin la 100 locuitori: 14 Maghiari, 10 Germani, 1 Slovac, 64 Români, și 1 Sîrb; în comitatul Csanád: 73 Maghiari, 13 Români, 11 Ruteni și 3 Sîrbi; în comitatul Bihorului: 57 Maghiari, 1 German, 1 Slovac și 42 Români. în comitatul Timișului se vin la 100 locuitori numai 8, în comitatul Hunedoarei 6, în comitatele Caraș-Severin, Zips, Lipto, Trencin, și Arva, numai câte 2 Maghiari. Comitatul cel mai pronunțat maghiar este comit. Iász-Kun-Szolnok, unde, din 100 locuitori, 99 sînt Maghiari (Iazighi și Cumani). Dintre 65 comitate numai în 27 sînt Maghiarii în majoritate, pe cînd în celelalte 38 majoritatea o formează complexul celorlalte naționalități.

*

Brutalitate militară. Cetim în foile din capitală, că ofierii de honveți: Krausz, Pally și Török au provocat în Vesprim un astfel de scandal, care și acum ține în mare agitația orașul întreg. Ofierii au arestat anume prin patrula militară în vreme de noapte pe unul dintre cei mai avuți și vîdeți cetățeni și l-au transportat la casarmă. Asemenea au arestat pe un polițist, care via să dea mîna de ajutor bietului cetățean. Aceștia au rămas încuiați în casarmă pînă în ziua următoare, cînd i-a eliberat căpitanul orașului.

Locotenentul Török a venit în acea noapte înșuși în casarmă insultînd în mod brutal pe cetățeanul arestat, al cărui nume e Geza Szabó. — Motivul acestei brutalități e o ceartă ce s'a ivit între dl. Szabó și locotenentul Török.

*

Magazii de produse în România. — Se dice că guvernul român a proiectat să clădească la Ungheni nisce magazii mari pentru produse.

*

Cunoscuta artistă Teodorini va cânta la Paris, la teatrul națiunilor, împreună cu Patti, în cursul lunilor Februarie și Martie viitor.

*

Academia franceză de sciințe a ținut la 26 Octombrie st. n. o ședință de mare importanță. Desprez a comunicat rezultatele încercărilor, care s'au făcut între Creil și La Villete la o distanță de 58 chilometri asupra transmisiunii puterii. Succesul încercărilor a fost complet. Dintre 80 puteri de cai, 40 s'au transmis fără încălțirea drotului sau mașinei. Baronul Rothschild a purtat cheltuielile încercărilor, care au trecut sumade 800,000 franci. După aceste a ținut Pasteur un discurs mai lung despre turbare dovedind, că el a curat oameni, cari au fost turbat. Pasteur a mai adăogat, că metoda sa se poate foarte ușor aplica. Dr. Vulpian a înțarīt succesul încercărilor, la care dînsul încă a fost martor.

Bibliografie.

„Familia“. Apare în fiecare Duminecă. Oradea-mare, 13/25 Octombrie 1885. Anul XXI. Nr. 41. Cuprinsul: Jean-Marie (Urmare). — Ceva despre frumos și arte. — La biserică, (poezie) de Ion N. Roman. — Fierea pămîntului. — La cules de vii (ilustrațiune). — Paradisul. — Cîntece populare (poezii) de Gr. Sima a lui Ión. — Salon. — Cronică. — Bomboane. — Literatură și arte. — Ce e nou? — Salon higienic. — Moda. — Călimdarul săptămînei.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar

Extrase din foaia oficială.

Concursuri:

- Un post de scriitor la jud. cerc. din Cuvin trib. din Biserica-albă.
- Postul de al treile vice-procuror prelungă trib. din Sătmăr.
- Un post de vice-notar la tribunalul din Sighet.
- Postul de jude la judecătoria cercuală din Hălmaşiu.

Seiri economice.

Timbrarea tuturor contractelor, învoielor şi încheierilor la Bursele germane pe o scară foarte ridicată, care s'a introdus de 3 săptămâni, a produs plângeri şi reclamaţiuni unanime.

Resultatul de până acum este, că bursa din Berlin care luase bursei Parisului locul dominant de pe continentul Europei, n'a fost în stare, nici de a transmite afacerile bursei din Viena, şi cu atât mai puţin de a le conserva ea singură.

Astfel bursa din Paris a început din nou a prinde afacerile financiare ale Europei continentale.

Culesul viilor în Ungaria, a început şi în parte s'a şi terminat.

Recolta e foarte bună, şi cu 35—40% mai bogată, decât anul trecut,

Vinul alb de calitate fină se vinde cu 8—12 fl., calitate de mijloc cu 7—8 fl., calitate din urmă cu 6 fl., după loc.

Vinul negru nu are încă preţ făcut.

În celelalte ţări vinicole ale Austriei, se strică strugurii de umezeală, şi se culeg repede, pentru a nu crepa bobitele şi a nu putrezi.

Piaţa din Sighişoara, 26 Oct. Grâu curat hectolitra fl. 6.20 până fl. 6.20; grâu mestecat fl. 3.40 până fl. 4.—; sâmbura fl. 2.80 până fl. 3.90; ovăşul fl. 1.40 până fl. 1.60; cucuruzul fl. 3.30; fasolea fl. 2.80; crumpenele fl. 1.50; mazerea chilo 22 cr.; linte 22 cr.; mălaiul 12 cr.; lumini de sâmbura 58 cr.; săpunul 32 cr.; sâmbura brut 30 cr.; sâmbura de vită fl. 1.—; unsore de porc 70 cr.; carnea de vită 40 cr.

Târgul de rimători în Steinbruch. În 26 Octomvrie n s'a notat: ungureşti bătrâni grei 42.1/2 cr. până 43.1/2 cr. ungureşti grei, tineri 44.1/2 cr. până 45.1/2 cr., de mijloc 45.— cr. până 46.— cr., uşori 47.— cr. până 48.— cr., marfă ţerânească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., uşoară 46.— cr. până 47.— cr., româneşti de Bakony, grei —.— cr. până —.— cr., transito de mijloc —.— cr. până —.— cr.; transito uşori —.— cr. până —.— cr., transito sârbeschi grei 45.— cr. până 46.— cr., transito de mijloc 46.1/2 cr. până 47.— cr., transito uşori 49.— cr. până 49.1/2 cr., îngrăşaţi cu ghindă —.— cr. până —.— cr. per 4% cumpeniţi la gară.

Cursul la bursa de mărfuri din Budapesta
dela 27 Octomvrie st. n.

Grâu (din Banat): 72—73 Kilo fl. —.— până —.— 74—79 Kilo fl. —.— până —.—, (lungă Tisza) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Pesta) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.60 până 8.55, (de Alba-Regală) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.70 până 8.10, (de Baeska) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. —.— până —.—, (din Ungaria de nord) 72—74 Kilo fl. —.— până —.—, 74—79 Kilo fl. 7.25 până 7.75.

Sâmbura (ungurească) 70—72 Kilo fl. 6.40 până 6.65. Orđ (nutreţ): 60—62 Kilo fl. 5.40 până 5.85; (de berărie) 62—84 Kilo fl. 6.20 până 9.—.

Ovăş (ungureş) 37—40 Kilo fl. 6.25 până 6.60.

Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.60 până 5.65; de alt soi fl. 5.60 până 5.65.

Răpăta fl. 9.1/8 până 11.—; de Banat fl. 11.1/8 până 11.1/8.

Mălaiu (ungureş): fl. 5.50 până 6.70.

Cursul pieţei din Sibiu.

din 29 Octomvrie st. n. 1885.

Hârtie-monetă română . . . Cump. 8.70 vând. 8.75
Lire turceşti 11.10 " 11.20
Imperiali 10.10 " 10.15
Ruble ruseşti 1.20 " 1.23

Bursa de Bucureşti.

Cota oficială dela 27 Octomvrie st. n. 1885.

Renta amort. (5%) . . . Cump. 92.— vând. 93.—
Rur. conv. (6%) . . . 87.— " 87.—
Act. de asig. Dacia-Rom. . . 247.— " 252.—
Banca naţională a României . . 1100.— " 1130.—
Impr. oraş. Bucureşti . . . 30.— " 32.—
Credit mob. rom. —.— " —.—
Act. de asig. Naţionala . . . 224.— " —.—
Scrisuri fonciare urbane (5%) . . —.— " 89.1/4
Societ. 174.1/2 " 230.—
Schimă 4 luni —.— " 84.—
Aur —.— " 10.80

Bursa de Budapesta

din 28 Octomvrie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6% 98.20
" " " 4% 90.75
" " hârtie " 5% 148.25
Imprumutul căilor ferate ung.
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) 124.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) 108.50
Bonuri rurale ung. 103.25
" " " cu cl. de sortare 103.25
" " " bănaţene-timişene 103.—
" " " cu cl. de sortare 103.—
" " transilvane 101.50
" " croato-slavone 102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 97.75
Imprumut cu premiu ung. 118.—
Losuri pentru regularea Tisei şi Segedin 121.50
Renta de hârtie austriacă 82.25
" " argint austriacă 82.60
" " aur austriacă 108.75
Losurile austr. din 1860 140.50
Acţiunile băncii austro-ungare 864.—
" " de credit ung. 285.75
" " " austr. 283.50
Argintul 101.50
Scrisuri fonciari a le institut. de cred. şi ec. „Albina“ Galbeni împărătesci 5.93
Napoleon-d'ori 9.94
Mărci 100 imp. germane 61.40
Londra 10 Livres sterline 125.10

Bursa de Viena

din 28 Octomvrie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6% 98.45
" " " 4% 90.60
" " hârtie " 5% 148.25
Imprumutul căilor ferate ung.
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune) 97.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune) 124.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune) 109.—
Bonuri rurale ung. 103.50
" " " cu cl. de sortare 103.50
" " " bănaţene-timişene 103.—
" " " cu cl. de sortare 103.—
" " transilvane 101.75
" " croato-slavone 102.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin 97.70
Imprumut cu premiu ung. 118.50
Losuri pentru regularea Tisei şi Segedin 121.20
Renta de hârtie austriacă 82.40
" " argint austriacă 82.75
" " aur austriacă 109.—
Losuri austr. din 1860 140.20
Acţiunile băncii austro-ungare 865.—
" " de credit ung. 285.50
" " " austr. 283.—
Argintul 5.96
Galbeni împărătesci 9.96
Napoleon-d'ori 61.50
Mărci 100 imp. germane 125.05
Londra 10 Livres sterline

2227/1885. **Concurs!** [202] 2—2

Pentru administrarea corespunzătoare a pădurilor comunale şi bisericesci cari se află pe teritoriul comunelor Selişte, Gurariului, Orlat, Cacova, Sibiel, Vale, Tilişca, Galeş, Ecselö, Săcel şi Mag, aparţinătoare cercului Selişte, comitatul Sibiiului, precum şi pentru facerea planurilor de exploatare silvanale, cari vor mai fi de lipsă, prin aceasta se deschide concurs pentru împlinirea unui post de silvicultor cercual.

Reşedinţa oficioasă: Selişte.

Venitele împreunate cu acest post: salar, bani de cuartir, paşal de cancelarie şi călătorie, fac la oaltă 1265 fl. anuali.

Pentru facerea planurilor de exploatare afară de aceasta va veni o renumeraţiune corespunzătoare.

Competenţii cari sînt civi ai statului ungar, şi afară de recerînţele prescrise în § 36 Art. Leg. XXXI. ex 1879, cunosciinţa limbei oficioase maghiare, poşed şi limba română şi germana, şi tot deodată sînt vorsaţi şi în afaceri de administraţiune silvanale, sînt provocaţi a-şi înainta cererile înzestrate cu documente în termin de patru săptămâni la subscrisul pretor. Selişte în 25 Octomvrie 1885.

Pretorul cercului.

Un deposit bine asortat
cu cele mai preţioase

PIANURI

află doritorii de a cumpăra în
Salonul de pianuri Heldenberg
în
Sibiiu. [187] 8

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1885.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuş					Teiuş—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiiu				
Tren omnibus	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoane		Tren de persoane	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren omnibus		Tren accelerat	Tren de persoane	Tren omnibus			Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren accelerat		Tren de persoane	Tren omnibus	Tren de persoane	Tren accelerat	
Viena		7.15			Bucureşti		5.—	7.45		Viena	7.15	11.—			Teiuş	12.39	11.09	3.56	5.20	Copsa mică		3.02	1.11	
Budapesta	6.47	1.45	3.15	6.20	Predeal		9.47	12.50		Budapesta	1.45	8.05	8.—		Alba-Iulia	1.10	11.56	4.27	5.57	Şeica mare		3.30	1.32	
Szolnok	11.22	3.51	7.29	9.26	Timiş		10.11	1.40		Szolnok	4.02	11.02	12.00		Vinţul de jos		12.20	4.53		Loamneş		3.47	2.01	
P. Ladány	2.25	5.28	8.27	11.40	Braşov		10.44	2.27		Arad	7.53	3.37	5.55		Şibot		12.25	5.19		Ocna		4.09	2.24	
	5.33	6.46		1.28	Feldioara	6.22	10.51	2.55				4.00	6.05		Orăştia		1.19	5.41		Sibiiu—Copsa mică				
Oradea-mare			9.37	1.52	Apatia	7.01	11.18	3.38		Glogovaţ		4.13	6.19		Simeria (Piski)		1.48	6.08		Sibiiu		10.25	11.47	
Várad-Velence			9.45	2.—	Ágostonfalva	7.33	11.36	4.17		Györök		4.38	6.46		Deva		2.35	6.39		Ocna		10.46	12.05	
Fugyi-Vásárhely			9.59	2.11	Homorod	8.01	11.51	4.47		Pauliş		4.51	7.—		Branicica		3.04	7.04		Loamneş		11.09	12.29	
Mező-Telegd			7.14	10.28	Haşfalău	8.45	12.23	5.42		Radna-Lipova		5.10	7.23		Ilia		3.36	7.29		Şeica mare		11.32	12.50	
Rév			7.42	11.36	Sighişoara	10.10	1.19	7.37		Conop		5.38	7.51		Gurasada		3.50	7.41		Copsa mică		11.52	1.07	
Bratca			12.10	3.41	Elisabetopol	10.39	1.37	8.21		Bérvava		5.57	8.10		Zam		4.25	8.12						
Bucia			12.43	4.01	Mediaş	11.19	2.05	9.05		Soborşin		6.42	8.58		Soborşin		5.09	8.49		Cucerdea—Oşorheiu				
Ciucia		8.31	1.31	4.26	Copsa mică	11.54	2.25	9.43		Zam		7.14	9.28		Conop		5.56	9.29		Cucerdea	4.40	10.00	3.50	12.19
Huedin		9.01	2.56	5.08	Micăsasa	12.12	2.36	10.02		Gurasada		7.43	9.56		Radna-Lipova		6.18	9.49		Cheţa	5.10	10.31	4.21	12.50
Stana			3.29	5.27		12.37	2.41	6.—		Ilia		8.01	10.17		Pauliş		6.57	10.23	6.14	Ludoş	5.31	10.53	4.43	1.12
Aghiriş			4.—	5.50				6.20		Branicica		8.21	10.38		Györök		7.12	10.37	6.30	M. Bogat	5.41	11.03	4.43	1.22
Ghrbău			4.18	6.02			1.30	3.13	6.59	Deva		8.47	11.05		Glogovaţ		7.27	10.52	6.47	Cipeu-Iernut	6.18	11.44	5.31	2.03
Nedeşdu			4.36	6.24			1.45	7.15		Simeria (Piski)		9.40	11.55		Arad		7.56	11.18	7.17	Kerel-Sz.-Pál	6.33	12.00	5.46	2.18
				6.43			2.34	3.45	7.43	Orăştia		10.10	12.24		Şibot		8.10	11.32	7.32	Nireşteu	6.56	12.26	6.10	2.45
Cluj	12.05	10.16		7.03			2.55	4.01	8.—	Vinţul de jos		11.04	1.22		Szolnok		9.—	12.20	8.10	Oşorheiu	7.15	12.46	6.30	3.05
Apahida	12.31			7.26			3.17	8.29		Alba-Iulia	2.56	6.59	11.21	1.40	Budapesta		2.39	4.53	12.—					
Ghiriş	2.16	11.25		8.54			3.24	8.55		Teiuş	3.30	7.33	12.05	2.24	Viena		7.10	8.16	2.10					
Cucerdea	3.32	11.45		9.43			3.36	4.29	9.04								6.05	8.—		Cucerdea	4.40	10.00	3.50	12.19
Uioara	3.41			9.51			4.11	4.50	9.32								6.18	9.49		Cheţa	5.10	10.31	4.21	12.50
Vinţul de sus	3.50			9.58			5.36	10.32									6.57	10.23	6.14	Ludoş	5.31	10.53	4.43	1.12
Aiud	4.25	12.08		10.24			5.56	5.58	12.32								7.12	10.37	6.30	M. Bogat	5.41	11.03	4.43	1.22
Teiuş	5.10	12.29		10.59			6.08	6.08	12.59								7.27	10.52	6.47	Cipeu-Iernut	6.18	11.44	5.31	2.03
Crăciunel	5.44			11.28			6.29		8.34								7.56	11.18	7.17	Kerel-Sz.-Pál	6.33	12.00	5.46	2.18
Blaj	6.02	12.57		11.44			6.45		8.59								8.10	11.32	7.32	Nireşteu	6.56	12.26	6.10	2.45
Micăsasa	6.40			12.18			7.—		9.56								8.21	10.37	6.30	Oşorheiu	7.15	12.46	6.30	3.05
Copsa mică	7.—	1.32	5.40	1.01			7.26		10.16								8.47	11.05	7.17					
Mediaş		1.45	6.01	1.22			7.48	7.14	11.04								8.50	11.37	7.25	Cucerdea	4.40	10.00	3.50	12.19
Elisabetopol		2.06	6.40	1.56			8.28	7.43	12.17								9.13	12.17	8.02	Simeria (Piski)—Uniedoara				
Sighişoara		2.38	7.35	2.44			8.47		12.47								10.16	12.58	8.44	Simeria (Piski)	6.40			
Haşfalău		2.50	8.01	3.02			9.06		1.21								10.53	1.35	9.15	Cerna	7.01			
Homorod		3.48	10.05	4.41			9.26	8.22	2.05											Uniedoara	7.30			
Ágostonfalva		4.19	11.02	5.30			10.01	8.48	3.08											Uniedoara—Simeria (Piski)				
Apatia																								